සියලු ම හිමිකම් ඇවිරිණි.

රහස්‍ය ලේඛනයකි.

ශ්‍රී ලංකා විභාග දෙපාර්තමේන්තුව

අ.පො.ස. (උ.පෙළ) විභාගය - 2021(2022)

41 - බුද්ධ ධර්මය

ලකුණු දීමේ පටිපාටිය

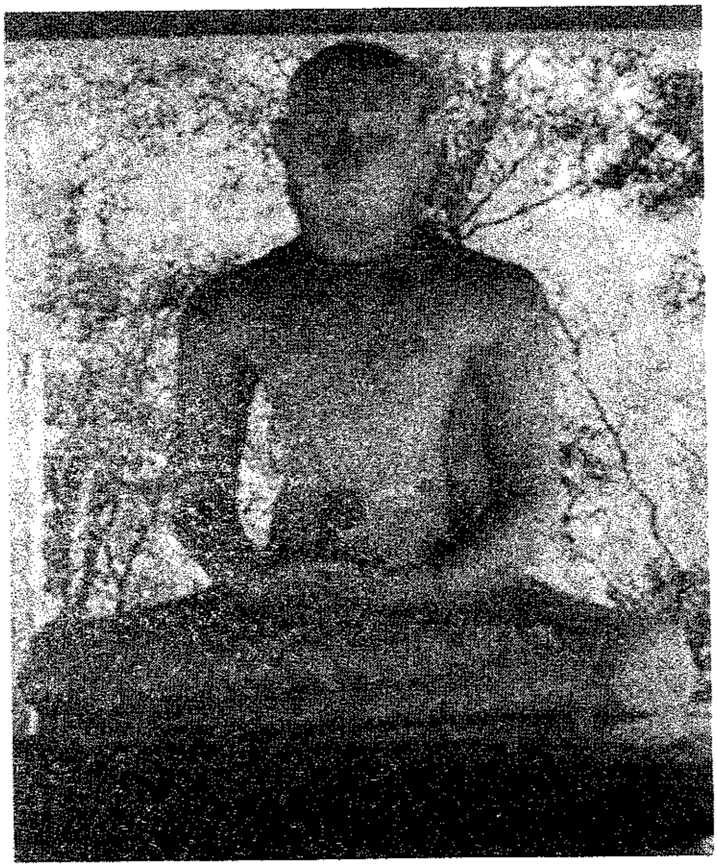

මෙය උත්තරපත්‍ර පරීක්ෂකවරුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා සකස් කෙරිණි.
ප්‍රධාන/ සහකාර පරීක්ෂක රැස්වීමේ දී ඉදිරිපත්වන අදහස් අනුව මෙහි වෙනස්කම් කරනු ලැබේ.

අවසන් සංශෝධන ඇතුළත් කළ යුතුව ඇත.

අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විභාගය - 2021(2022)

41 - බුද්ධ ධර්මය

ප්‍රශ්නපත්‍ර ව්‍යුහය හා ලකුණු බෙදීයාම

I - පත්‍රය - කාලය : පැය 02 යි

වරණ 05 බැගින් වූ බහුවරණ ප්‍රශ්ණ 50 කි. ප්‍රශ්න සියල්ලටම පිළිතුරු සැපයිය යුතුයි. එක් ප්‍රශ්නයකට ලකුණු 01 බැගින් මුළු ලකුණු 50 කි.

II - පත්‍රය - කාලය : පැය 03 යි

මෙම ප්‍රශ්න පත්‍රය I හා II වශයෙන් කොටස් දෙකකින් යුක්තය.

I කොටස - ව්‍යුහගත ප්‍රශ්න 03 කින් ප්‍රශ්න 02 කට පිළිතුරු සැපයිය යුතුය. එක් ප්‍රශ්නයකට ලකුණු 20 බැගින් ලකුණු 40 කි.

II කොටස - රචනා වර්ගයේ ප්‍රශ්න 05 කි. ප්‍රශ්න 03 කට පිළිතුරු සැපයිය යුතු ය. එක් ප්‍රශ්නයකට ලකුණු 20 බැගින් ලකුණු 60 කි.

අවසාන ලකුණ ගණනය කිරීම :

I පත්‍රය = 50

II පත්‍රය = 100

අවසාන ලකුණ : $50 + (\frac{100}{2}) = \underline{\underline{100}}$

උත්තරපත්‍ර ලකුණු කිරීමේ පොදු ශිල්පීය ක්‍රම

උත්තරපත්‍ර ලකුණු කිරීමේ හා ලකුණු ලැයිස්තුවල ලකුණු සටහන් කිරීමේ සම්මත ක්‍රමය අනුගමනය කිරීම අනිවාර්යයෙන් ම කළ යුතුවේ. ඒ සඳහා පහත පරිදි කටයුතු කරන්න.

1. උත්තරපත්‍ර ලකුණු කිරීමට රතුපාට බෝල් පොයින්ට් පෑනක් පාවිච්චි කරන්න.
2. සෑම උත්තරපත්‍රයකම මුල් පිටුවේ සහකාර පරීක්ෂක සංකේත අංකය සටහන් කරන්න. ඉලක්කම් ලිවීමේදී **පැහැදිලි ඉලක්කමෙන්** ලියන්න.
3. ඉලක්කම් ලිවීමේදී වැරදුණු අවස්ථාවක් වේ නම් එය පැහැදිලිව තනි ඉරකින් කපා හැර නැවත ලියා කෙටි අත්සන යොදන්න.
4. එක් එක් ප්‍රශ්නයේ අනු කොටස්වල පිළිතුරු සඳහා හිමි ලකුණු ඒ ඒ කොටස අවසානයේ △ ක් තුළ ලියා දක්වන්න. අවසාන ලකුණු ප්‍රශ්න අංකයත් සමඟ □ ක් තුළ, භාග සංඛ්‍යාවක් ලෙස ඇතුළත් කරන්න. ලකුණු සටහන් කිරීම සඳහා පරීක්ෂකවරයාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ඇති තීරුව භාවිත කරන්න.

උදාහරණ : ප්‍රශ්න අංක 03

(i) .... √ △ $\frac{4}{5}$

(ii) .... √ △ $\frac{3}{5}$

(iii) .... √ △ $\frac{3}{5}$

(03) (i) $\frac{4}{5}$ + (ii) $\frac{3}{5}$ + (iii) $\frac{3}{5}$ = □ $\frac{10}{15}$

බහුවරණ උත්තරපත්‍ර : (කවුළු පත්‍රය)

1. අ.පො.ස. (උ.පෙළ) හා තොරතුරු තාක්ෂණ විභාගය සඳහා කවුළු පත්‍ර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සකසනු ලැබේ. නිවැරදි වරණ කපා ඉවත් කළ සහතික කරන ලද කවුළුපතක් ඔබ වෙත සපයනු ලැබේ. සහතික කළ කවුළු පත්‍රයක් භාවිත කිරීම පරීක්ෂකගේ වගකීම වේ.
2. අනතුරුව උත්තරපත්‍ර හොඳින් පරීක්ෂා කර බලන්න. කිසියම් ප්‍රශ්නයකට එක් පිළිතුරකට වඩා ලකුණු කර ඇත්නම් හෝ එකම පිළිතුරක්වත් ලකුණු කර නැත්නම් හෝ වරණ කැපී යන පරිදි ඉරක් අඳින්න. ඇතැම් විට අයදුම්කරුවන් විසින් මුලින් ලකුණු කර ඇති පිළිතුරක් මකා වෙනත් පිළිතුරක් ලකුණු කර තිබෙන්නට පුළුවන. එසේ මකන ලද අවස්ථාවකදී පැහැදිලිව මකා නොමැති නම් මකන ලද වරණය මත ද ඉරක් අඳින්න.
3. කවුළු පත්‍රය උත්තරපත්‍රය මත නිවැරදිව තබන්න. නිවැරදි පිළිතුර ✓ ලකුණකින් ද, වැරදි පිළිතුර 0 ලකුණකින් ද වරණ මත ලකුණු කරන්න. නිවැරදි පිළිතුරු සංඛ්‍යාව ඒ ඒ වරණ තීරයට පහළින් ලියා දක්වන්න. අනතුරුව එම සංඛ්‍යා එකතු කර මුළු නිවැරදි පිළිතුරු සංඛ්‍යාව අදාළ කොටුව තුළ ලියන්න.

ව්‍යුහගත රචනා හා රචනා උත්තරපත්‍ර :

1. අයදුම්කරුවන් විසින් උත්තරපත්‍රයේ හිස්ව තබා ඇති පිටු හරහා රේඛාවක් ඇඳ කපා හරින්න. වැරදි හෝ නුසුදුසු පිළිතුරු යටින් ඉරි අඳින්න. ලකුණු දිය හැකි ස්ථානවල හරි ලකුණු යෙදීමෙන් එය පෙන්වන්න.

2. ලකුණු සටහන් කිරීමේදී ඕවර්ලන්ඩ් කඩදාසියේ දකුණු පස තීරය යොදා ගත යුතු වේ.

3. සෑම ප්‍රශ්නයකටම දෙන මුළු ලකුණු උත්තරපත්‍රයේ මුල් පිටුවේ ඇති අදාළ කොටුව තුළ ප්‍රශ්න අංකය ඉදිරියෙන් අංක දෙකකින් ලියා දක්වන්න. ප්‍රශ්න පත්‍රයේ දී ඇති උපදෙස් අනුව ප්‍රශ්න තෝරා ගැනීම කළ යුතුවේ. සියලු ම උත්තර ලකුණු කර ලකුණු මුල් පිටුවේ සටහන් කරන්න. ප්‍රශ්න පත්‍රයේ දී ඇති උපදෙස්වලට පටහැනිව වැඩි ප්‍රශ්න ගණනකට පිළිතුරු ලියා ඇත්නම් අඩු ලකුණු සහිත පිළිතුරු කපා ඉවත් කරන්න.

4. පරීක්ෂාකාරීව මුළු ලකුණු ගණන එකතු කොට මුල් පිටුවේ නියමිත ස්ථානයේ ලියන්න. උත්තරපත්‍රයේ සෑම උත්තරයකටම දී ඇති ලකුණු ගණන උත්තරපත්‍රයේ පිටු පෙරළමින් නැවත එකතු කරන්න. එම ලකුණ ඔබ විසින් මුල් පිටුවේ එකතුව ලෙස සටහන් කර ඇති මුළු ලකුණට සමාන දැයි නැවත පරීක්ෂා කර බලන්න.

ලකුණු ලැයිස්තු සකස් කිරීම :

මෙවර සියලු ම විෂයන්හි අවසාන ලකුණු ඇගයීම් මණ්ඩලය තුළදී ගණනය කරනු නොලැබේ. එබැවින් එක් එක් පත්‍රයට අදාළ අවසාන ලකුණු වෙන වෙනම ලකුණු ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් කළ යුතු ය. I පත්‍රය සඳහා බහුවරණ පිළිතුරු පත්‍රයක් පමණක් ඇති විට ලකුණු ලැයිස්තුවට ලකුණු ඇතුළත් කිරීමෙන් පසු අකුරෙන් ලියන්න. අනෙකුත් උත්තරපත්‍ර සඳහා විස්තර ලකුණු ඇතුළත් කරන්න.

***

සියලු ම හිමිකම් ඇවිරිණි / முழுப் பதிப்புரிமையுடையது / All Rights Reserved]

ශ්‍රී ලංකා විභාග දෙපාර්තමේන්තුව
இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களம்
Department of Examinations, Sri Lanka

අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විභාගය, 2021(2022)
கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (உயர் தர)ப் பரீட்சை, 2021 (2022)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, 2021 (2022)

බුද්ධ ධර්මය I பௌத்தம் I Buddhism I	41 S I	පැය දෙකයි இரண்டு மணித்தியாலம் Two hours

උපදෙස්:

※ **සියලු ම** ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

※ උත්තර පත්‍රයේ නියමිත ස්ථානයේ ඔබේ **විභාග අංකය** ලියන්න.

※ උත්තර පත්‍රයේ, පිටුපස දී ඇති උපදෙස් ද සැලකිල්ලෙන් කියවා පිළිපදින්න.

※ **1** සිට **50** තෙක් එක් එක් ප්‍රශ්නයට (1), (2), (3), (4), (5) යන පිළිතුරුවලින් **නිවැරදි හෝ වඩාත් ම ගැළපෙන හෝ** පිළිතුර තෝරාගෙන, එය **උත්තර පත්‍රයේ පසුපස දැක්වෙන උපදෙස් පරිදි කතිරයක්** (X) **යොදා දක්වන්න.**

※ එක් ප්‍රශ්නයකට ලකුණු **02** බැගින් මුළු ලකුණු **100** යි.

1. බුදුරජාණන් වහන්සේට සමකාලීන වූ මහණ බමුණන් කිසිවෙකුත් නොලද, බුදුරදුන්ටම සුවිශේෂ වූ ඤාණාධිගමයක් වන්නේ,

(1) චේතොපරිය ඤාණයයි.
(2) සුතමය ඤාණයයි.
(3) ආසවක්ඛය ඤාණයයි.
(4) නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයයි.
(5) දිබ්බචක්ඛු ඤාණයයි.

2. 'බෞද්ධයන් වශයෙන් අපට ඇති ලොකුම ආඩම්බරය නම් අපගේ ශාස්තෘවරයා ඉතිහාසයක් නැති දෙවියෙකු නොවී ඉතිහාසයක් ඇති මනුෂ්‍යයෙකු වීමයි.' එසේ බුදුරදුන්ගේ ඓතිහාසිකත්වය පිළිබඳ තොරතුරු දක්නට ලැබෙන මූලාශ්‍රයක් වන්නේ,

(1) සමන්තපාසාදිකාවයි.
(2) පාරාජිකපාළියයි.
(3) බුද්ධවංශයයි.
(4) චුල්ලවග්ගපාළියයි.
(5) පුද්ගලපඤ්ඤත්තිප්පකරණයයි.

3. මහාසීහනාද සූත්‍රයෙහි සඳහන් පරිදි බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සුවිශේෂ ඤාණබල දහයෙන් එකක් වන්නේ,

(1) අනාවරණ ඤාණයයි.
(2) ඉද්ධිවිධ ඤාණයයි.
(3) සබ්බඤ්ඤුත ඤාණයයි.
(4) යමකපාටිහාරිය ඤාණයයි.
(5) නානාධිමුත්තිකතා ඤාණයයි.

4. සූත්‍රාගත තොරතුරු අනුව බුදුරජාණන් වහන්සේ අන්‍යාගමික ආශ්‍රමයකට වැඩම කර ධර්ම සාකච්ඡාවක් පැවැත් වූ අවස්ථාවක් නම්,

(1) මහාවීර නිගණ්ඨනාතපුත්ත හමුවීමට වැඩම කිරීමයි.
(2) උරුවෙල් කාශ්‍යපතුමාගේ අසපුවට වැඩම කිරීමයි.
(3) සංජය බෙල්ලට්ඨිපුත්ත හමුවට වැඩම කිරීමයි.
(4) සකුළුදායී පිරිවැජියා හමු වූ අවස්ථාවයි.
(5) උපක ආජීවකයා හමුවීමයි.

5. අටලෝ දහමට අකම්පිතව මුහුණදීමෙන් ප්‍රකටවන උදාර බුදුගුණය වන්නේ,

(1) පුරිසදම්මසාරථී ගුණයයි.
(2) තාදී ගුණයයි.
(3) පද්මාකාර ජීවිතයයි.
(4) සමානාත්මතා ගුණයයි.
(5) යථාවාදී තථාකාරී ගුණයයි.

6. පහත සඳහන් ග්‍රන්ථ අතුරෙන් අභිධර්ම පිටකයට අයත් **නොවන්නේ**,

(1) විභංගප්පකරණයයි.
(2) පුද්ගලපඤ්ඤත්තිප්පකරණයයි.
(3) පට්ඨානප්පකරණයයි.
(4) නෙත්තිප්පකරණයයි.
(5) ධම්මසංගණීප්පකරණයයි.

7. ධර්ම රත්නයෙහි ගුණ සයක් දැක්වෙන පාඨයෙහි 'අකාලික' යන්නෙන් පෙන්වා දෙන්නේ,
   (1) ධර්මය උපමානුසාරීව දැක්විය හැකි බව ය.
   (2) බුදුදහම හුදෙක් න්‍යායාත්මක බවට්ම වහල් නොවන බව ය.
   (3) කල් නොයවා ප්‍රතිඵල අත්දැකිය හැකි බව ය.
   (4) සාන්දෘෂ්ටික වශයෙන් ම ප්‍රතිඵල උදාකරන බව ය.
   (5) තම තම නැණ පමණින් දත යුතු බව ය.

8. 'බුදුදහම සදාකාලික හෝ තාවකාලික හෝ ආත්මයක් ඇත' යන්න නොපිළිගන්නා දහමකි. ඒ අනුව සමකාලීන ආත්ම සංකල්පය විචාරයට ලක්කරමින් බුදුරදුන් දේශනා කර ඇත්තේ,
   (1) ආත්මයක් ඇත්නම් එය අපට අවනත විය යුතු බව ය.
   (2) භවගාමී ආත්මය නිවන් දක්නා තෙක් පමණක් පවත්නා බව ය.
   (3) රූප වේදනාදී ස්කන්ධ ධර්මයන්ට පරිබාහිර වූ ආත්මයක් ඇති බව ය.
   (4) කුසලාකුසල කර්ම කරන හා විපාක විඳින ආත්මයක් පමණක් පවත්නා බව ය.
   (5) සියල්ල මරණින් නිමවන බැවින් සදාකාලික ආත්මයක් නැති බව ය.

9. විමසන සුළු භික්ෂුව විසින් තථාගතයන් වහන්සේ පිළිබඳ කරුණු දෙකක් විමසීමට ලක් කළ යුතු යැයි වීමංසක සූත්‍රය උගන්වයි. එම කරුණු දෙක වන්නේ,
   (1) කරුණාව හා ප්‍රඥාවයි.
   (2) කාය සමාචාරය හා වාග් සමාචාරයයි.
   (3) අතීත පැවැත්ම හා අනාගත පැවැත්මයි.
   (4) සිදුකර ඇති කුසලකර්ම හා අකුසලකර්මයි.
   (5) වදාළ ධර්මය හා නොවදාළ ධර්මයයි.

10. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණාදී දුක්ඛ දෝමනස්සයන්ගෙන් මිදී විමුක්තිය ලබනු පිණිස බුදුරදුන් උගන්වා ඇති ඒකායන මාර්ගයේ සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් වන්නේ,
   (1) නිතර පින්දහම් කිරීමට ඉගැන්වීමයි.
   (2) සියලු දේව විශ්වාස පිටු දැකීමයි.
   (3) අනුපූර්ව ප්‍රතිපදාවක් වෙත යොමු කිරීමයි.
   (4) අබෞද්ධ විමුක්ති මාර්ගවලට එරෙහි වීමයි.
   (5) වන්දනාමාන ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි.

11. බුද්ධකාලීන අබෞද්ධ ශ්‍රමණ කොටස්වලට මෙන්ම බෞද්ධ භික්ෂු සමාජයට ද පොදු වූ ලක්ෂණයක් ලෙස හඳුනාගත හැක්කේ,
   (1) ආත්මවාදී නොවීමයි.
   (2) අත්තකිලමථානුයෝගයට නොවැටීමයි.
   (3) වර්ණාශ්‍රමධර්ම පිළිගැනීමයි.
   (4) අනගාරික ජීවිත ගත කිරීමයි.
   (5) කර්ම ඵල විශ්වාසයයි.

12. "කාය පරිහරණයට අවශ්‍ය සිවුරින් හා කුස පරිහරණයට ප්‍රමාණවත් පිණ්ඩපාතයෙන් සෑහීමට පත්වීම, යම් තැනෙක චාරිකාවෙහි යෙදේ ද සිවුරු පිරිකර පමණක් රැගෙන පියාපත් බර පමණක් ඇති පක්ෂියෙකු මෙන් ක්‍රියා කිරීම." ඉහත සඳහන් පාඨයෙන් කියැවෙන බෞද්ධ පැවිදි ජීවිතයේ සුවිශේෂ ලක්ෂණය වන්නේ
   (1) පිරිසිදු බඹසරයි.
   (2) පරාර්ථ සේවයට කැපවීමයි.
   (3) අල්පේච්ඡ ජීවිතයයි.
   (4) ප්‍රාතිමෝක්ෂය ආරක්ෂා කිරීමයි.
   (5) ගුරුවරයා අනුගමනය කිරීමයි.

13. භික්ෂු විනය අනුව සතර පාරාජිකා අතරට **නොගැනෙන** වරදක් වන්නේ,
   (1) මනුෂ්‍ය ඝාතනයයි.
   (2) මෛථුන සේවනයයි.
   (3) අදත්තාදානයයි.
   (4) මද්‍යසාර භාවිතයයි.
   (5) තමා සතුව නැති උතුරු මිනිස් දම් ඇතැයි ප්‍රකාශ කිරීමයි.

14. මහ සඟරුවනේ නව වැදැරුම් ගුණ අතර 'ආහුනෙය්‍ය' යන්නෙන් කියැවෙන්නේ,
   (1) ගිහි ජනතාව කෙරෙහි කාරුණිකව කටයුතු කරන බව ය.
   (2) දුරසිට ගෙනෙන ලද සිවුපසය පිළිගැනීමට සුදුසු බව ය.
   (3) ඥාතීන් උදෙසා පිළියෙල කළ ප්‍රත්‍ය වුව ද පිරිනැමීමට සුදුසු බව ය.
   (4) සසුන් මගට මනාකොට පිළිපන් බව ය.
   (5) දක්ෂිණාව පිළිගැන්මට යෝග්‍ය බව ය.

15. බෞද්ධ භික්ෂුවගේ බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයෙහි සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් ලෙස දැක්විය හැක්කේ,
(1) ගිහි සමාජයෙන් සපුරා ඉවත්වීම ය.
(2) දිවි ඇතිතාක් මෛථුන සේවනයෙන් වැළකී සිටීම ය.
(3) බඹ ලොව උපත ලැබීමට උපකාරීවන පිළිවෙත් රැකීම ය.
(4) හිස මුඩු කිරීම ය.
(5) පිණ්ඩපාතයෙන් ම යැපීම ය.

16. බ්‍රාහ්මණ ඉගැන්වීම් අනුව ඇතැම් විට ස්වධර්ම න්‍යාය වෙනස් වූ අතර එහිදී ක්ෂත්‍රියයන්ට අයත් කටයුතු බ්‍රාහ්මණයන්ට ද පැවැරිණි. එසේ වූයේ,
(1) ක්ෂත්‍රියයන් තම කටයුතු නිසි ලෙස නොකරන විට ය.
(2) බ්‍රාහ්මණයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පාලක පක්ෂය විසින් ලබානොදෙන කල්හි ය.
(3) ආපදාපන්න අවස්ථාවක ය.
(4) ක්ෂත්‍රියයන් බ්‍රාහ්මණයන්ගේ උපදෙස් පිළිනොගත් විට ය.
(5) බ්‍රාහ්මණයන් පාලන බලය ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවක ය.

17. බුද්ධකාලීන චින්තකයන් අතර අමරාවික්ෂේප වාදය ඉගැන්වූයේ,
(1) සංජය බෙල්ලට්ඨිපුත්ත විසිනි.
(2) සච්චක පඬිවරයා විසිනි.
(3) ජම්බුක ආජීවක විසිනි.
(4) පූර්ණ කස්සප විසිනි.
(5) තේවිජ්ජ බ්‍රාහ්මණයා විසිනි.

18. බුද්ධ කාලීන සාමයික මතවාද අතර අධිච්චසමුප්පන්න වාදයෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ,
(1) අධිභෞතික බලවේග විසින් සියල්ල සිදුකෙරෙන බවයි.
(2) අසීමිත ආශාවන් ඉටුකරගත හැකි ඉගැන්වීම යන්නයි.
(3) උසස් ඉච්ඡාවන් හෙවත් අපේක්ෂාවන් වෙත ම ගමන් කළ යුතු බවයි.
(4) අධිමානසික ශක්තිය සියලු අරමුණු ඉටුකර දෙන්නේ ය යන්නයි.
(5) සියල්ල සිදුවන්නේ හේතුප්‍රත්‍යයන්ගෙන් තොරව බවයි.

19. යම් තැනැත්තෙකු සැපතක් හෝ දුකක් හෝ සුවදුක් දෙකම හෝ නැති යම් විඳීමක් විඳින්නේ ද එය පෙරකළ කර්මය අනුව ම වේ යැයි පිළිගන්නා ලද්දේ,
(1) අකිරියවාදීන් විසිනි.
(2) නියතිවාදීන් විසිනි.
(3) පුබ්බේකත හේතුවාදීන් විසිනි.
(4) ලෝකායතවාදීන් විසිනි.
(5) සප්තපදාර්ථවාදීන් විසිනි.

20. සමාජ පරිණාමය පිළිබඳ බෞද්ධ ඉගැන්වීම් අනුව මුල් යුගයේ පැවති පොදු පරිභෝග ක්‍රමය සංකීර්ණත්වයට පත්වීම ඇරඹෙන්නේ,
(1) රස පොළොව අතුරුදහන් වී බිම් හතු අනුභව කළ තැන් සිට ය.
(2) බිම් හතු අතුරුදහන් වී උපන් ඇල් සහල් රැස් කොට ගෙන පරිභෝග කළ තැන් සිට ය.
(3) රස පොළොවට ලොල්ව එය අනුභව කළ තැන් සිට ය.
(4) සමාජය තුළ පවුල් සංස්ථාව උපන් තැන් සිට ය.
(5) රජකම හා රාජ්‍ය පාලනය බිහි වූ අවස්ථාවේ සිට ය.

21. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පාමොක් උදෙසා විනය නීති පනවන ලද්දේ මූලික අරමුණු දහයක් පෙරදැරි කරගෙන යැයි පාරාජිකපාළිය සඳහන් කරන අතර ඉන් එකක් නම්,
(1) භික්ෂු සමාජය ආරම්භ වී දිගු කලක් ගතවීමයි.
(2) පෙර බුදුවරයන් වහන්සේලා විසින් ද විනය නීති පනවා තිබීමයි.
(3) භික්ෂූන් පාලනය කරගැනීමට පහසු වීමයි.
(4) නොදැමුණු පුද්ගලයන් දමනය කිරීමයි.
(5) භික්ෂූන් අතර උගතුන් බහුල වීමයි.

22. විශේෂඥභාවයෙන් හා විවිධ හැකියාවන්ගෙන් ද යුත් ශ්‍රාවකයන් බුදුරදුන් විසින් අගතනතුරුවලට පත්කරන ලද අතර අනුරුද්ධ තෙරුන් වහන්සේ පත්කරන ලද්දේ,
(1) දිවැස් ඇත්තවුන් අතර අගතනතුරටයි.
(2) ධුතාංගධාරීන් අතර අගතනතුරටයි.
(3) ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වූවන් අතර අගතනතුරටයි.
(4) වීර්යය ඇත්තවුන් අතර අගතනතුරටයි.
(5) ධර්මකථික භික්ෂූන් අතර අගතනතුරටයි.

23. බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් ධර්ම කථික භික්ෂුණීන් අතර අග්‍රස්ථානයට පත් කළ භික්ෂුණිය වන්නේ,
(1) මහා ප්‍රජාපතී ගෝතමී තෙරණියයි.
(2) ඛේමා තෙරණියයි.
(3) භද්දකච්චානා තෙරණියයි.
(4) ධම්මදින්නා තෙරණියයි.
(5) නන්දා තෙරණියයි.

24. දෙවන ධර්ම සංගීතියට තුඩුදුන් ශාසනික පසුබිම දැක්වීමේ දී ඇතැම් බෞද්ධ මූලාශ්‍රය දක්වන මහාදේව නම් හිමිනමක ඉදිරිපත් කළ පංච වස්තුවෙන් එකක් නම්,
(1) රන් රිදී ආදිය පිළිගැනීම කැපය යන්නයි.
(2) රහතුන් වහන්සේට සැක තිබිය හැකිය යන්නයි.
(3) ධර්මය නොදැන වුව ද රහත් විය හැකිය යන්නයි.
(4) රහතුන් වහන්සේලා විසින් ද පින් දහම් සිදුකළ යුතු ය යන්නයි.
(5) බුදුවරු තව්තිසාවෙහි වැඩසිටිති යන්නයි.

25. තෙවන ධර්ම සංගායනාවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දැක්විය හැක්කේ,
(1) භාණක සම්ප්‍රදාය ඇතිවීමයි.
(2) නිකාය භේදයට මුල පිරීමයි.
(3) කථාවත්ථුප්පකරණය සම්පාදනය කිරීමයි.
(4) කුඩා අනුකුඩා ශික්ෂාපද පිළිබඳ ප්‍රශ්නය යටපත් වීමයි.
(5) මහායාන බුදුදහම උදාවීමයි.

26. බුදු දහමෙහි ඉගැන්වෙන පඤ්චස්කන්ධයෙහි විඤ්ඤාණ ස්කන්ධය යන්නෙන් කියැවෙන්නේ,
(1) නිවැරදි අවබෝධයයි.
(2) සැපදුක් ආදී වින්දනයන් ය.
(3) ඉන්ද්‍රිය හා අරමුණු ආශ්‍රිත සවැදැරුම් ඤාණයයි.
(4) බාහිර ලෝකය පිළිබඳව ඇති මතක ශක්තියයි.
(5) රූප ශබ්දාදිය පිළිබඳ උපදනා හැඟීම් ය.

27. දුක පිළිබඳ ත්‍රිවිධ ප්‍රභේදයෙහි ඇතුළත් විපරිණාම දුක්ඛ යනු,
(1) සංස්කාර ධර්ම පිළිබඳ දුක ය.
(2) කැමති දේ නොලැබීමේ දුක ය.
(3) සිතෙහි උපදනා දොම්නස් ය.
(4) වෙනස්වීම පිළිබඳ දුක ය.
(5) රූපාදී අරමුණු හා බැඳුණු අසහනයයි.

28. සූත්‍රාන්ත ධර්මයන් අතර ත්‍රිලක්ෂණය සවිස්තරව පැහැදිලි කර ඇති දේශනාවක් වන්නේ,
(1) ධම්මික සූත්‍රයයි.
(2) මෙත්තානිසංස සූත්‍රයයි.
(3) පරාභව සූත්‍රයයි.
(4) පත්තකම්ම සූත්‍රයයි.
(5) චූළසච්චක සූත්‍රයයි.

29. භෞතික පරිසරය මනාව සංරක්ෂණය කිරීම සඳහා බෞද්ධයන් වන අප විසින් කළ යුතු සත් කාර්යයක් ලෙස හඳුනාගත හැක්කේ,
(1) වෙහෙර විහාරාදිය ඉදිකිරීමට ගංගාධාර යොදා ගැනීම ය.
(2) කිසිදු හේතුවක් නිසා ගසක් නොකැපීම ය.
(3) අසන්නාගේ පහසුව සළකා උස් හඬින් කතා කිරීම ය.
(4) කුණු රොඩු, මල මූත්‍රාදිය තිල්තණ මත නොදැමීම ය.
(5) කිසිවිටෙකත් පොළොව නොබිඳීම ය.

30. යහපත් අඹුසැමි සබඳතාවක් පවත්වාගෙන යාම පිණිස සැමියා විසින් බිරිඳට කළයුතු සංග්‍රහයක් වන්නේ,
(1) ගරු සැලකිලි කිරීමයි.
(2) බිරිඳගේ පිරිසට සංග්‍රහ කිරීමයි.
(3) සමානාත්වයෙන් කටයුතු කිරීමයි.
(4) පුත්‍රදාරාදීන් රැකබලා ගැනීමට අනුග්‍රහ කිරීමයි.
(5) ආගමික කටයුතුවලට බිරිඳ පෙළඹවීමයි.

31. සැරියුත් මාහිමියන් වදාළ සච්චවිභංග සූත්‍රය අනුව සම්මා සංකප්ප යනු,
(1) දානමය, සීලමය හා භාවනාමය සංකල්පයන් ය.
(2) අලෝභ, අදෝස හා අමෝහ සංකල්පයන් ය.
(3) නෙක්ඛම්ම, අව්‍යාපාද හා අවිහිංසා සංකල්පයන් ය.
(4) සීල, සමාධි හා පඤ්ඤා සංකල්පයන් ය.
(5) අනිච්ච, දුක්ඛ හා අනත්ත සංකල්පයන් ය.

32. පහත සඳහන් ප්‍රකාශ අතුරෙන් නිවන හැඳින්වීමට යොදාගත හැක්කේ,
(1) තණ්හාව සම්පූර්ණයෙන් නැති කිරීම, යන්නයි.
(2) පින් දහම් කිරීමෙන් ලැබෙන උසස් ම ප්‍රතිඵලය, යන්නයි.
(3) සීල සමාදානයෙහි ආනිසංසය වේ, යන්නයි.
(4) පෙරුම් පිරීමෙන් ලබාගත හැකි විමුක්තිය, යන්නයි.
(5) පරලොව වශයෙන් ලබාගත හැකි උතුම් සැපත, යන්නයි.

33. බුද්ධ කාලීන ආගමික ප්‍රතිපදා අතර අත්තකිලමථානුයෝගය අනුගමනය කරන ලද්දේ,
(1) වෛදික බ්‍රාහ්මණ සමාජය විසිනි.
(2) ජෛන නිගණ්ඨයන් විසිනි.
(3) අමරාවික්ඛේපවාදීන් විසිනි.
(4) චාර්වාක චින්තකයන් විසිනි.
(5) උච්ඡේදවාදීන් විසිනි.

34. බුද්ධකාලීන භාරතීය මහණ බමුණන් අතර පැවති ශාස්වත දෘෂ්ටිය බුදුසමය විසින් පසෙකින් තබන ලද්දේ,
(1) එම දෘෂ්ටිවාදීන් පරලොවක් නොපිළිගත් නිසා ය.
(2) ඔවුන් කාමසුඛල්ලිකානුයෝගයට නැඹුරුව සිටි නිසා ය.
(3) එම දෘෂ්ටිය අනුව ආත්මයේ පැවැත්ම සපුරා බැහැර කළ නිසා ය.
(4) එම දෘෂ්ටි ගතිකයන් විසින් කර්ම විපාක ප්‍රතික්ෂේප කළ නිසා ය.
(5) එය දුකින් මිදීමට උපකාරී නොවන නිසා ය.

35. බුදුදහම අනුව සංස්ථාගත දුක හටගන්නේ සමාජය තුළ ආර්ථික, දේශපාලන, සදාචාරමය ආදී විවිධ ගැටලු මුහුකුරා යාමෙනි. චක්කවත්තිසීහනාද සූත්‍රයෙන් හඳුනාගත හැකි එබඳු ගැටලුවක් වන්නේ,
(1) නූගත්කමයි.
(2) ජනගහන වර්ධනයයි.
(3) අකාර්යක්ෂම රාජ්‍ය පාලනයයි.
(4) රෝග පීඩාදිය පැතිරයාමයි.
(5) කුලභේදයයි.

36. හොඳ-නරක පුද්ගල චර්යාවන් දැක්වීමට බුද්ධ දේශනාවල භාවිත වන ව්‍යවහාරයක් වන්නේ,
(1) ලෝක-ලෝකුත්තර යන්නයි.
(2) සංඛත-අසංඛත යන්නයි.
(3) කාල-අකාල යන්නයි.
(4) සාධු-අසාධු යන්නයි.
(5) සුගති-දුගති යන්නයි.

37. පුද්ගලයා විසින් නැවත නැවතත් කළ යුතු කුසල කර්ම සහ පුණ්‍ය කර්ම බුදුදහමෙහි දැක්වෙයි. ඒ අතුරෙන් කුසල කර්මයක් වන්නේ,
(1) පින් අනුමෝදන් වීමයි.
(2) වතාවත් කිරීමයි.
(3) වැඩිහිටියන්ට සැලකීමයි.
(4) දන්දීමයි.
(5) දැඩි ලෝභයෙන් තොරවීමයි.

38. ගෘහස්ථ ජීවිත ගතකරන බෞද්ධයන්ට අදාළ පන්සිල්වලට වඩා අටසිල් උසස් යැයි සැළකෙන්නේ එමගින්,
(1) ප්‍රාණඝාතාදි පව්න් වැළකීම සිදුවන බැවිනි.
(2) සමාජ හිතකාමියෙකු බිහිවන බැවිනි.
(3) නිසැකවම නිවනට ලඟාවිය හැකි බැවිනි.
(4) අපිස් පැවැත්ම ප්‍රගුණ කරවන බැවිනි.
(5) ධ්‍යාන අභිඥාදිය ලබාගත හැකි බැවිනි.

39. ශ්‍රද්ධාව පිළිබඳ විවිධ බෞද්ධ හැඳින්වීම් අතුරෙන් එකක් වන්නේ,
(1) දෙව්ලොවට ඉනිමඟකි යන්නයි.
(2) බ්‍රහ්ම විහරණයකි යන්නයි.
(3) රෝපණය කළ යුතු බීජයකි යන්නයි.
(4) බෞද්ධයෙකුට ප්‍රදීපයකි යන්නයි.
(5) පින්කිරියවතකි යන්නයි.

40. කර්මය පිළිබඳ බුද්ධ කාලීනව පිළිගත් විවිධ මතවාද අතර බුදුසමයට එකඟ **නොවන** මතවාදයක් වන්නේ,
(1) කර්මය කරන හා විඳින පුද්ගලයෙකු නැත යන්නයි.
(2) මනෝ කර්මයට වඩා කාය කර්මය බලවත් වේ යන්නයි.
(3) රහත්බවට පත් වූ විට පූර්ව කර්ම අහෝසි වේ යන්නයි.
(4) කර්මක්ෂය කිරීමෙන් විමුක්තිය ලැබේ යන්නයි.
(5) අල්පමාත්‍ර වූ පුණ්‍යකර්මයකින් හෝ රහතුන්ට ප්‍රයෝජනයක් නැත යන්නයි.

41. ගිහියෙකු විසින් උපයාගත් ධනය පරිහරණය කිරීමට අදාළව පත්තකම්ම සූත්‍රයෙහි සඳහන් උපදේශයක් වන්නේ,
(1) පඤ්චබලී ඉටු කිරීමයි.
(2) ඉපයූ ධනයෙහි ගිජුබවින් තොරවීමයි.
(3) ධනය සිවුකොටසකට බෙදා පරිහරණය කිරීමයි.
(4) ධනය උවදුරුවලින් රැකගැනීමයි.
(5) අධිපරිභෝජනයෙන් තොරවීමයි.

42. රජය අනුමත නොකළ හොර තරාදියෙන් කිරා වෙළඳාම් කිරීම වරදක් බව දැක්වෙන බුද්ධ දේශනාව ඇතුළත් වන්නේ,
(1) සිගාලෝවාද සූත්‍රයේ ය.
(2) ව්‍යග්ඝපජ්ජ සූත්‍රයේ ය.
(3) ධම්මික සූත්‍රයේ ය.
(4) රාසිය සූත්‍රයේ ය.
(5) බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයේ ය.

43. දසරාජ ධර්මයෙහි තපස යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ,
(1) රජු මහලු වියේ දී තවුසෙකු විය යුතු බවයි.
(2) සිය රාජ්‍යයේ තවුසන්ට අනුග්‍රහ දැක්විය යුතු බවයි.
(3) ප්‍රතිපත්තිගරුක වියයුතු බවයි.
(4) ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත විය යුතු බවයි.
(5) ඡන්දයෙන් අගතියට නොයායුතු බවයි.

44. චක්කානුවත්තන සූත්‍රයට අනුව සක්විති රජු විශිෂ්ට වූ ගුණාංග පහකින් යුක්තවිය යුතු ය. ඉන් එකක් වන්නේ,
(1) සිල්වතෙකු වීමයි.
(2) නිර්ධනයන්ට සේවය කිරීමයි.
(3) මහණ බමුණන්ගේ උපදෙස් පැතීමයි.
(4) ගොවියන්ට පහසුකම් සැළසීමයි.
(5) කාලානුරූපව කටයුතු කිරීමයි.

45. "ධම්මෙන පරෙ රඤ්ජෙතීති ඛො වාසෙට්ඨා, රාජා" යන අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රාගත ප්‍රකාශයෙහි අර්ථය නම්,
(1) රජු දැහැමින් රාජ්‍ය පාලනය කළ යුතු බවයි.
(2) සිල්වත් විය යුතු බවයි.
(3) අගතිගාමී නොවිය යුතු බවයි.
(4) ආගමික ස්ථානවලට පූජා පැවැත්විය යුතු බවයි.
(5) ජනතාවට හිංසා නොකළ යුතු බවයි.

46. සමථ හා විපස්සනා යැයි දෙයාකාර වන බෞද්ධ භාවනාවෙහි විපස්සනා යනු,
(1) පඤ්චනීවරණ යටපත් කිරීමයි.
(2) ලෞකික අභිඥා ලැබිය හැකි භාවනාවයි.
(3) ත්‍රිලක්ෂණය වැඩීමයි.
(4) බුද්ධ කාලීන මහණ බමුණන් වැඩූ භාවනාවකි.
(5) චිත්ත ඒකාග්‍රතාව උපදවා ගැනීමයි.

47. සතර සතිපට්ඨාන ධර්ම අතර චිත්තානුපස්සනාවට ඇතුළත් කරුණක් වන්නේ,
(1) අනුන්ගේ සිත් හසර දැනගැනීම ය.
(2) පඤ්චනීවරණ තමා තුළ ඇති නැති බව දැන ගැනීම ය.
(3) සියල්ල චිත්ත නියාමයට යටත් බව මෙනෙහි කිරීම ය.
(4) රාග සහිත සිත රාග සහිත යැයි දැනගැනීම ය.
(5) සුඛ දුක්ඛාදී වින්දන තේරුම් ගැනීම ය.

48. සමථ භාවනාවට එළඹෙන යෝගාවචරයාට අදාළ කර්මස්ථාන හතළිහක් විසුද්ධි මාර්ගයෙහි දැක්වේ. ඉන් එකක් නම්,
(1) දේවතානුස්සතියයි.
(2) දානානුස්සතියයි.
(3) කම්මානුස්සතියයි.
(4) චිත්තානුස්සතියයි.
(5) වේදනානුස්සතියයි.

49. භාවනා කිරීමට කමටහන් ලබාදෙන ගුරුවරයා සතුව පැවතිය යුතු ගුණාංගයක් වන්නේ,
(1) වැඩිහිටියෙකු වීම ය.
(2) මනා නුවණැත්තෙකු වීම ය.
(3) සැදැහැවතෙකු වීම ය.
(4) පරිත්‍යාගශීලියෙකු වීම ය.
(5) වරදට අවවාද කරන සුළු අයෙකු වීම ය.

50. මෛත්‍රී භාවනාව වඩන්නෙකුට පරලොව වශයෙන් ලැබෙන ආනිසංසය වන්නේ,
(1) නොමුලාව කලුරිය කිරීමයි.
(2) මරණින් මතු බඹලොව උපත ලැබීමයි.
(3) ධනධාන්‍යාදී සැප සම්පත් ලැබීමයි.
(4) උසස් ප්‍රඥාවන්තයෙකු වීමයි.
(5) රුචිත් අගතැන්පත් වීමයි.

***

ශ්‍රී ලංකා විභාග දෙපාර්තමේන්තුව
இலங்கைப் பரீட்சைத் திணைக்களம்

අ.පො.ස. (උ.පෙළ) විභාගය/ க.பொ.த. (உயர் தர)ப் பரீட்சை - 2021(2022)

විෂය අංකය பாட இலக்கம்	41	විෂයය பாடம்	බුද්ධ ධර්මය

ලකුණු දීමේ පටිපාටිය/புள்ளி வழங்கும் திட்டம்
I පත්‍රය/பத்திரம் I

ප්‍රශ්න අංකය வினா இல.	පිළිතුරු අංකය விடை இல.	ප්‍රශ්න අංකය வினா இல.	පිළිතුරු අංකය விடை இல.	ප්‍රශ්න අංකය வினா இல.	පිළිතුරු අංකය விடை இல.	ප්‍රශ්න අංකය வினா இல.	පිළිතුරු අංකය விடை இல.	ප්‍රශ්න අංකය வினா இல.	පිළිතුරු අංකය விடை இல.
01.	3	11.	4	21.	4	31.	3	41.	1
02.	3	12.	3	22.	1	32.	1	42.	5
03.	5	13.	4	23.	4	33.	2	43.	4
04.	4	14.	2	24.	2	34.	5	44.	5
05.	2	15.	2	25.	3	35.	3	45.	1
06.	4	16.	3	26.	3	36.	4	46.	3
07.	3	17.	1	27.	4	37.	5	47.	4
08.	1	18.	5	28.	5	38.	4	48.	1
09.	2	19.	3	29.	4	39.	3	49.	5
10.	3	20.	2	30.	1	40.	2	50.	2

✪ විශේෂ උපදෙස්/ விசேட அறிவுறுத்தல் :

එක් පිළිතුරකට/ ஒரு சரியான விடைக்கு 01 ලකුණු බැගින්/புள்ளி வீதம்

මුළු ලකුණු/மொத்தப் புள்ளிகள் 1 × 50 = 50

II පත්‍රය

I කොටස

I කොටස

1. (i) 'විජ්ජාචරණ සම්පන්න' බුදුගුණයට අර්ථ දක්වන්න. (ලකුණු 02යි.)
(ii) 'මහාකරුණාව' නිර්වචනය කරන්න. (ලකුණු 04යි.)
(iii) බුදුරදුන් තුළ පැවති විශිෂ්ට නායකත්ව ගුණාංග අතුරෙන් **දෙකක්** පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 06යි.)
(iv) පොට්ඨපාද පරිබ්‍රාජකයා විසින් බුදුරදුන් ඇගයුමට ලක්කළ ආකාරය විමසන්න. (ලකුණු 08යි.)

(i) බුදුරදුන් විදර්ශනා ඥානය ආදී අෂ්ට විද්‍යා සහ ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලාදි පසළොස්චරණ ධර්මයන්ගෙන් සමන්විත වන බව

(ලකුණු 02)

(ii) පරදුක්ඛෙ සති සාධූනං කම්පනං හදය බෙදං කරොති කරුණා (ම.නි. ටීකාව) අනුන්ගේ දුක දැක සාධුජනයාගේ සිතේ ඇතිවන කම්පාව කරුණාව වන බව. මිනිසා තුළ අඩු වැඩි වශයෙන් පවතින මෙම කරුණාව සියලු සත්ත්වයන් කෙරෙහි අසීමිතව පැවැත්වීම නිසා බුදුරදුන්ගේ කරුණාව 'මහා කරුණා' නම් වන බව. මහා කරුණාව බුදුරදුන්ට පමණක් විශේෂ වන බව. මහන්තො කාරුණිකො මහාකාරුණිකො (ඛුද්දක නිකාය ටීකාව) බුදුරදුන් මහත්වූ කරුණාවෙන් යුක්තවන බැවින් මහා කාරුණික නම් වන බව. මහා කරුණාව සමාපත්ති ඥානයක් ද වන බව. එක් නිදසුනක් ද සහිතව උක්ත කරුණු ඇසුරින් නිර්වචනය දැක්විය යුතුය.

(ලකුණු 04)

(iii) මග පෙන්වන්නෙකු ලෙස මිස නායකයෙකු ලෙස පෙනී නොසිටීම. ස්වාධීන චින්තනය, විමංසනය, විචාරය, ප්‍රශ්න කිරීම හා සැක දුරු කරගැනීමට ශ්‍රාවකයන්ට අවකාශ සැලසීම. ශ්‍රාවකයන්ට සවන්දීම, ඉවසීම, නම්‍යශීලී බව. ශ්‍රාවකයන් ඇගයීම, මධ්‍යස්ථව ක්‍රියා කිරීම. අවශ්‍ය වූ විට නීතිරීති පැනවීම ආදී ගුණාංග අතරින් දෙකක් නිදසුන් සහිතව කරුණු දැක්විය යුතුය.

(ලකුණු 06)

(iv) සිය අරමට වැඩමවන බුදුරදුන් දුරින්ම දුටු පොට්ඨපාද පිරිවැජියා සිය පිරිස නිහඬ කළ බව, බුදුරදුන්ගේ වැඩමවීම අපේක්ෂා කළ බව, වැඩම කළ බුදුරදුන් උණුසුම්ව පිළිගෙන සතුටු සාමීචි කථා කළ බව, ධර්ම කරුණු සාකච්ඡා කළ බව, මේ සියල්ලෙන් පෙනෙන බුදුරදුන්ගේ නිහතමානී බව, ආගමික සහනශීලීතාව ආදී ගුණාංග පොට්ඨපාද විසින් ඇගයුමට ලක් කළ අයුරු විමසීම.

(ලකුණු 08)

2. (i) සුත්ත, විභඞ්ග, ඛන්ධක, පරිවාර යනුවෙන් බෙදා දක්වන පිටකය කුමක්ද? (ලකුණු 02යි.)
(ii) 'එහිපස්සික' දහම් ගුණය හඳුන්වා දෙන්න. (ලකුණු 04යි.)
(iii) 'බුද්ධදහම නිත්‍යාත්ම සංකල්පය පසෙකින් තබයි.' පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 06යි.)
(iv) ප්‍රායෝගික ජීවන දර්ශනයක් ලෙස බුදුදහම ඇගයුමට ලක් කරන්න. (ලකුණු 08යි.)

(i) සුත්ත, විභංග, ඛන්ධක, පරිවාර යනුවෙන් වර්ග වන්නේ විනය පිටකය බව.

(ලකුණු 02)

(ii) එව බලවයි දැක්විය හැකි, විවෘත නොවූත් දේව රහසක් ගුරුමුෂ්ටියක් නැති බව, යථාර්ථවාදී දහමක් වීම. නුවණින් බලන්නෙකුට ඇවිත් බලන්නැයි නොපැකිළිව කිවහැකි ගුණය, ගුප්ත ගූඪ ධර්මයක් නොවීම. අවම වශයෙන් කරුණු දෙකක්වත් ඇසුරින් පිළිතුර සකස්විය යුතුය.

(ලකුණු 04)

(iii) වච්ඡගොත්තාදී සමකාලීන චින්තකයන් විසින් ආත්මයක් තිබේදැයි විචාල විට ද ආත්මයක් නැද්දැයි විචාල විට ද බුදුරදුන් ඒකාංසිකව ඔව් නැත යනාදී පිළිතුරු නොදී දහම් දෙසූ බව, එමගින් විවිධ දේශනාවලදී ආත්ම සංකල්පය පසෙක තබා, එය පාදක කොට නොගෙන දහම් දෙසා ඇති බවත්, ආත්මාවාදය විචාරයට ලක් කර ඇති බවත්.

(ලකුණු 06)

(iv) බුදුදහම හුදු ඇදහිල්ලක් නොවන බව. එසේම එය හුදු දර්ශනවාදයක් ද නොවන බව. එය ක්‍රියාවට නැගිය යුත්තක් වන බව. එබැවින් ප්‍රතිපදාව මූලිකවන බුදුදහම ප්‍රායෝගිකව පිළිපැදිය යුතු, අනුගමනය කළ යුතු දහමක් බව. මෙලොවදීම එය අත්දැකිය හැකි බව.

(ලකුණු 08)

3. (i) වෛදික බ්‍රාහ්මණයන්ගේ ස්වර්ග පරායන මාර්ගය නම් කරන්න. (ලකුණු 02යි.)
(ii) නියතිවාදය හඳුන්වන්න. (ලකුණු 04යි.)
(iii) අකිරියවාදය පිළිබඳ බෞද්ධ විචාරය පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 06යි.)
(iv) අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රයට අනුව පවුල් සංස්ථාවේ ප්‍රභවය පිළිබඳ විමසුමක් කරන්න. (ලකුණු 08යි.)

(i) වෛදික බ්‍රාහ්මණයන් ඉදිරිපත් කළ සැප ලබන මග, ස්වර්ගගාමී මාර්ගය කර්ම මාර්ගය බව. එනම් යාග කර්ම, හෝම කර්මාදී දෙවියන් උදෙසා වන බාහිර පූජා කර්ම පැවැත්වීමයි. එමගින් උපදනා ඵලය ස්වර්ග පරායන වීමට හේතුවන බව, ඉෂ්ටාපූර්තය නම් පුණ්‍ය ඵලය ස්වර්ග සම්පත් ලබාදෙන බව ඉගැන්වීම.

(ලකුණු 02)

(ii) කිසිවක් හේතු ප්‍රත්‍ය ආදිය අනුව සිදු නොවේ. කුසලාකුසල කර්මානුරූපව ද සිදු නොවේ. සියල්ල සිදුවන්නේ නියත ක්‍රමයකටය. පූර්ව නිශ්චිත වූ නියති ධර්මතාවක් අනුවය යන්න නියතවාදය වන බව. බුද්ධකාලීන ෂට් ශාස්තෘන් අතර සිටි මක්ඛලීගෝසාල මෙම මතවාදය පිළිගත් බව. නියතවාදය තුළින් අකිරියවාදය ද මතුවන බව.

(ලකුණු 04)

(iii) අකිරියවාදය යනු කර්මය ද කර්ම ඵලය ද නොපිළිගැනීමයි. බුදුන් දවස විසූ පූරණ කස්සප, අජිත කේශකම්බලාදීන් ඉගැන්වූ මෙම වාදය බුදුදහම නොපිළිගනියි. කර්මය ද විපාකය ද බුදුදහම පිළිගන්නා අතර චේතනාව මූලික වීම, සියල්ල කර්මානුරූප යැයි නොපිළිගැනීම බුදුදහමෙහි එයි. කර්ම විපාක අනුව සුවදුක් ලැබේයැයි බුදුදහම උගන්වන බව.

(ලකුණු 06)

(iv) අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රාගත පරිණාම වෘත්තාන්තය අනුව පිළිවෙලින් පෘථිවි සාරය, බිම්හතු, බදාලතාදී පාරිසරික සම්පත් අනුභව කළ සත්වයන් පසුව ඇල් සහල් අනුභවයට යොමු වූ අතර දිගු කළෙකින් ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවයන් පහළ වෙයි. කාමයෙන් එකිනෙකා තුළ රාගපරිදාහය ද ස්ත්‍රී පුරුෂ සංසර්ගය ද, ගෙවල් තනා ගැනීම ද එයින් පවුල් සංස්ථාව ද උපන් අයුරු ද අග්ගඤ්ඤ සූත්‍රයේ විස්තර වන බව.

(ලකුණු 08)

II කොටස

4. (i) බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් සිය ශ්‍රාවකයන්ගේ දේශනා කුසලතාව අගය කළ අවස්ථාවක් පෙන්වා දෙන්න. (ලකුණු 08යි.)

(ii) බුද්ධකාලීන ගිහි ශ්‍රාවක ශ්‍රාවිකාවන් දෙදෙනෙකුගෙන් සසුනෙහි චිරපැවැත්මට ලැබුණු අනුග්‍රහය අගය කරන්න. (ලකුණු 12යි.)

(i) සච්චවිභංග සූත්‍රය වදාළ සැරියුත් මාහිමියන්ගේ, නන්දක සූත්‍රයේ දී නන්දක හිමියන්ගේ, සේඛ සූත්‍රයේ දී ආනන්ද හිමියන්ගේ දේශන කුසලතා ඇගයීම. මින් එකක් විස්තර කිරීම. පුණ්ණමන්තානි පුත්ත හිමි ධර්ම කථිකයන් අතර අග්‍රතනතුරට පත් කිරීම.

(ලකුණු 08)

(ii) අනාථපිණ්ඩික හා රජගහනුවර සිටුතුමා, විශාඛා මහෝපාසිකාව, කොසොල් රජතුමා ආදී ගිහි ශ්‍රාවක ශ්‍රාවිකාවන් දෙදෙනෙකුගෙන් සිදුවූ ශාසනික අනුග්‍රහය ඇගයීමට ලක් කළ යුතුය.

(ලකුණු 12)

5. (i) සත්ත්වයා හා ලෝකය පිළිබඳ බෞද්ධ විශ්ලේෂණ ක්‍රම අතුරෙන් එකක් විස්තර කරන්න. (ලකුණු 08යි.)
(ii) "විශ්ලේෂිත ධර්ම සියල්ල ත්‍රිලක්ෂණ ස්වභාවයෙන් යුක්ත ය." විමසන්න. (ලකුණු 12යි.)

(i) පඤ්චස්කන්ධ විභාගය, ෂඩ්ධාතු විභාගය, අට්ඨාදසධාතු විභාගය, ද්වාදසායතන විභාගය යන විශ්ලේෂණ ක්‍රමවලින් එකක් පිළිබඳව සාමාන්‍ය විස්තරයක් දැක්වීම ප්‍රමාණවත්ය.

(ලකුණු 08)

(ii) ස්කන්ධාදී වශයෙන් දැක්වෙන සත්වයා හා ලෝකය විශ්ලේෂණය කරමින් බුදුසමය දක්වන ධර්ම අනිත්‍යය, දුකය, අනාත්ම යැයි මූලික දේශනාවන්හි පැහැදිලි කර ඇති බව. චූළසච්චක, අනත්තලක්ඛණ සූත්‍ර අනුව විස්තර කිරීම.

(ලකුණු 12)

6. (i) සසර දුක පිළිබඳ ධර්මානුකූල විවරණයක් සපයන්න. (ලකුණු 08යි.)
(ii) ප්‍රතිලෝම ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදයට අනුව දුක්ඛ නිරෝධය පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 12යි.)

(i) දුක්ඛදුක්ඛතාදී ත්‍රිවිධ ප්‍රභේද අනුව ද සංඛතට්ඨාදී ත්‍රිවිධ ප්‍රභේද අනුව ද සසර පැවැත්මෙහි අසාර අතෘප්තිකර බව දුක්ඛ යන්නෙන් උගන්වන බව.

(ලකුණු 08)

(ii) අවිජ්ජා නිරොධා සංඛාර නිරොධො යනාදී වශයෙන් සහ ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති යන න්‍යාය අනුව දුක්ඛ නිරෝධය දක්වා ඇති ප්‍රතිලෝම ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදය පිළිබඳව සාමාන්‍ය පැහැදිලි කිරීමක් දැක්වීම. හේතුප්‍රත්‍ය නිරෝධයෙන් දුක්ඛ නිරෝධය වන බව.

(ලකුණු 12)

7. (i) 'ස්වච්ඡන්දතාව' යනු කුමක්දැයි හඳුන්වා දෙන්න. (ලකුණු 08යි.)
(ii) බෞද්ධයෙකුට ස්වච්ඡන්දතාවක් තිබිය හැකි දැයි විමසන්න. (ලකුණු 12යි.)

(i) පුද්ගලයෙකුට සිතා මතා සිය අභිමතය, කැමැත්ත පරිදි නිදහස්ව එහෙත් විචාර පූර්වකව හොඳ නරක විමසා තීරණය කිරීමට, පිළිගැනීමට ඇති හැකියාව ස්වච්ඡන්දතාව නම් වන බව. දෙවියෙකුට හෝ වෙනත් බලයකට හෝ සමාජ සම්මතයට හෝ අවනත නොවී සිය කැමැත්ත අනුව නිදහස්ව තීරණ ගැනීමේ හැකියාව, ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාව.

(ලකුණු 08)

(ii) ඇතැම් විචාරකයන්ට අනුව බුදුදහම පිළිපදින්නෙකුට ස්වච්ඡන්දතාවක් නැත. අනාත්ම ධර්මයට, ත්‍රිලක්ෂණයට, කර්මයට ඔහු යටත්ය. එහෙත් ඒවා නියති නොවේ. වෙනස් කළ හැකිය. තවත් විචාරයකට අනුව බෞද්ධයෙකුට ස්වච්ඡන්දතාවක් ඇත. කාලාම සූත්‍රාදිය ඒ බව තහවුරු කරයි. මේ අකර සත්ත්වයෙක්, පුද්ගලයෙක්, ආත්මයක් ගැන නූගන්වන බුදුදහමට මේ ප්‍රශ්නය අදාළ නැතැයි ද කියනු ලැබේ.

(ලකුණු 12)

8. (i) අසුභ භාවනාව හඳුන්වා දෙන්න. (ලකුණු 08යි.)
(ii) එම භාවනාවේ අරමුණු පැහැදිලි කරන්න. (ලකුණු 12යි.)

(i) කේසා, ලෝමා, නඛා, දන්තාදී වශයෙන් දැක්වෙන දෙතිස් කුණුප මෙනෙහි කිරීම, මේ සිරුර පිළිබඳ අසුභ අසාර බව මෙනෙහි කිරීම, පිළිකුල වැඩීම. අසුභ භාවනාවේදී දෙතිස් කුණුප මෙනෙහි කිරීම් යන අර්ථය විශේෂයෙන් විස්තර විය යුතුය.

(ලකුණු 08)

(ii) එම භාවනාව නිර්වේදය (කලකිරීම) විරාගය (නොඇලීම) උපසමනය (කෙලෙස් සන්සිඳීම) අභිඤ්ඤාය (උසස් ඥානය) සම්බෝධය (නිර්වාණය) පිණිස වන බව. මෙම කරුණු පහෙන් නිර්වේදය හා විරාගය යන කරුණු දෙක පැහැදිලි කිරීම වුව ද ප්‍රමාණවත් වේ.

(ලකුණු 12)

Past Papers Wiki - Download More Past Papers and Study Well!

WWW.PastPapers.WIKI
Past Papers Wiki - Download More Past Papers and Study Well!